ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Στις 11 Δεκέμβρη θα διεξαχθούν οι εκλογές στο Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος (ΓΕΩΤΕΕ). Μπροστά στην εκλογική αυτή μάχη, γεωτεχνικοί μέλη της μαχόμενης, ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής Αριστεράς μαζί με ανένταχτους συναδέλφους συγκρότησαν το **Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή,** το οποίο αποτελεί εκλογική συνεργασία της Αριστερής Πρωτοβουλίας Γεωτεχνικών και της Αγωνιστικής Μετωπικής Παρέμβασης – Ανυπότακτοι Γεωτεχνικοί, με σύνθημα **«Τα δικαιώματά μας μπροστά – Να βαδίσουμε αντίστροφα – Να μετατρέψουμε τους ψήφους σε αγώνες».**

Πιο συγκεκριμένα, γεωλόγοι και δασολόγοι στα δύο κείμενα που ακολουθούν εκθέτουν τις θέσεις τους:

ΓΙΑ ΕΝΑ ΕΝΩΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ ΓΕΩΤΕΕ

Συναδέλφισσα, συνάδελφε,

Ο κλάδος των γεωλόγων, παρά τις απογειωμένες αντιλήψεις ορισμένων που αποθεώνουν την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, βρίσκεται στο κέντρο των αντιδραστικών αλλαγών. Η διαρκής αποβιομηχάνιση, το ξεπούλημα του ορυκτού πλούτου (ΛΑΡΚΟ, κλπ), του νερού και των πηγών ενέργειας της χώρας, η διαρκής υποβάθμιση των υποδομών και του ενεργειακού δυναμικού της ΔΕΗ, η υποβάθμιση, συρρίκνωση και ουσιαστικά η διάλυση του ερευνητικού έργου του ΙΓΜΕ, καθώς και η υποστελέχωση του δημόσιου τομέα, αποτελούν κομμάτια του παζλ αυτής της πολιτικής.

Το νερό είναι ΔΗΜΟΣΙΟ ΑΓΑΘΟ

Η ανεξέλεγκτη καπιταλιστική ανάπτυξη θεωρεί εμπορεύσιμα όλα τα φυσικά και κοινωνικά αγαθά, με αποτέλεσμα το περιβάλλον και το νερό να αποτελούν αντικείμενα υπερεκμετάλλευσης και υποβάθμισης. Το νερό από μέσο επιβίωσης, μεταβάλλεται σε μέσο πλουτισμού και εργαλείο μεγέθυνσης των ανισοτήτων και της αδικίας εις βάρος των αδύναμων. Οι νέοι κανόνες ενιαίας κοστολόγησης και τιμολόγησης των υπηρεσιών ύδατος για διάφορες χρήσεις με αυστηρά οικονομικά και μόνο κριτήρια εξυπηρετεί τις ιδιωτικές επιχειρήσεις («ιδιωτικά οργανωμένα συλλογικά δίκτυα παροχής υπηρεσιών ύδατος». Η τιμολόγηση του νερού θα γίνεται κατά τέτοιο τρόπο «ώστε να ανακτάται πλήρως από τους

χρήστες το συνολικό κόστος, συμπεριλαμβανομένου του κόστους ευκαιρίας του επενδυμένου κεφαλαίου, του περιβαλλοντικού κόστους και του κόστους πόρου». Με άλλα λόγια, όλο το κόστος συντήρησης και δημιουργίας εγκαταστάσεων, μεταφοράς του νερού, κ.λπ., θα μετακυλίεται εξ ολοκλήρου στους καταναλωτές. Χαρακτηριστική είναι η προσπάθεια για την παραχώρηση **του Εξωτερικού Υδροδοτικού Συστήματος (Ε.Υ.Σ) της Αττικής μέσω ΣΔΙΤ σε ιδιωτικά συμφέροντα** που τελικά ακυρώθηκε από το Συμβούλιο της Επικρατείας και το σχέδιο για **ΣΔΙΤ στις Δημοτικές Επιχειρήσεις Ύδρευσης και Αποχέτευσης (ΔΕΥΑ)** που εκπονεί το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας (ΥΠΕΝ).

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ – ΧΩΡΟΤΑΞΙΑ

Η κλιματική αλλαγή είναι εδώ, αλλά δεν είναι φυσικό φαινόμενο, προκλήθηκε από τα συμφέροντα όσων υπηρετούν η τωρινή και όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις στην Ελλάδα και διεθνώς. Οι δε επενδύσεις που εξαγγέλλονται, προάγουν ένα αναπτυξιακό, αποικιοκρατικού τύπου μοντέλο Σκουριών, ΛΑΡΚΟ και Ελληνικού, προδιαγράφοντας ένα μέλλον που θα δίνει “γη” και “ύδωρ” στα επιχειρηματικά συμφέροντα και το μεγάλο κεφάλαιο, με ανεπανόρθωτες καταστροφικές επιπτώσεις στο φυσικό περιβάλλον, που ενισχύει τον κύκλο αποδόμησης του πλαισίου προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος, την υπερεκμετάλλευση και εξαθλίωση των εργαζόμενων και κατοίκων ολόκληρων περιοχών.

Το σχέδιο της εκτεταμένης εξόρυξης υδρογονανθράκων στο σύνολο, σχεδόν, της Δ και ΝΔ χερσαίας και θαλάσσιας επικράτειας της χώρας, αποτελεί μια καταστροφική επιλογή αφού πέρα από τις αδιαμφισβήτητες περιβαλλοντικές και άλλες επιπτώσεις, σχετίζεται περισσότερο, με τις ενεργειακές επιδιώξεις υπερεθνικών σχηματισμών ή/και με επιχειρηματικές επιδιώξεις και ελάχιστα έως καθόλου με την κάλυψη των ενεργειακών αναγκών της χώρας. Ο ελληνικός λαός δεν θα λάβει ούτε ένα ευρώ από τα κέρδη των πολυεθνικών κολοσσών, ενώ οι διαδικασίες αυτές πέρα από τους τεράστιους περιβαλλοντικούς κινδύνους, δημιουργούν νέες εντάσεις στην ευρύτερη περιοχή και άρα νέα εξοπλιστικά προγράμματα με νέα υπερχρέωση.

Ο αντιπεριβαλλοντικός «εκσυγχρονισμός περιβαλλοντικής νομοθεσίας» του νόμου Χατζηδάκη δεν προστατεύει το περιβάλλον από τις επιπτώσεις που μπορεί να προκαλούν διάφορες επενδύσεις, αλλά προστατεύει τους επενδυτές από τους περιβαλλοντικούς όρους, αφού πλέον όχι μόνο **η εκπόνηση των περιβαλλοντικών μελετών αλλά και ο έλεγχός τους θα μπορεί να διεκπεραιώνεται από ιδιώτες, οι οποίοι θα πληρώνονται από τον επενδυτή. Το πλιάτσικο της περιβαλλοντικής καταστροφής και της πράσινης υποκρισίας** κορυφώνεται με την παράδοση των περιοχών **Natura,** τους πολύτιμους

οικοτόπους της χώρας, στον «αναπτυξιακό» ολετήρα, δημιουργώντας ένα ιδιότυπο πλαίσιο για την προώθηση «ήπιων αναπτυξιακών έργων δημοσίου ενδιαφέροντος» εντός προστατευόμενων περιοχών Natura με το νόμο 4964/2022.

Με το νέο νομοθετικό πλαίσιο για τον **πολεοδομικό και χωροταξικό σχεδιασμό** προστέθηκαν «περιθώρια ευελιξίας και ανάδρασης», ώστε σχέδια που υπάγονται στο κατώτερο επίπεδο του πολεοδομικού σχεδιασμού (ΕΠΣ), να μπορούν να τροποποιούν προβλέψεις του ανώτερου χωροταξικού επιπέδου σχεδιασμού (ΤΠΣ), ενώ παράλληλα καταργήθηκε η διαδικασία της έγκρισης των Μελετών Γεωλογικής Καταλληλότητας που απαιτούνται κατά τον πολεοδομικό σχεδιασμό όλων των επιπέδων, λόγω της έλλειψης Γεωλόγων στο δημόσιο.

ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ – ΜΕΛΕΤΕΣ

Η προτεραιοποίηση και ο σχεδιασμός των Τεχνικών Έργων γίνεται πρώτιστα με κριτήρια ανταποδοτικότητας και κερδοφορίας (ΣΔΙΤ, Συμβάσεις Παραχώρησης) και όχι με κριτήρια κοινωνικά, περιβαλλοντικά και ικανοποίησης των λαϊκών αναγκών (αντισεισμική προστασία, αντιπλημμυρικά έργα, Πολιτική Προστασία κλπ), γεγονός που αποδεικνύεται σε κάθε “φυσική” καταστροφή.

Σύμφωνα με τις νέες νομοθετικές ρυθμίσεις, επιχειρηματίες καθορίζουν τις τεχνικές προδιαγραφές για τα έργα, επιχειρηματίες καθορίζουν τις τιμές των υλικών και των εργασιών άρα και το κόστος των έργων, ενώ **επίβλεψη θα ασκούν επίσης ιδιωτικοί φορείς, οι οποίοι μάλιστα θα είναι σε σχήμα συνεργασίας με τον ανάδοχο και θα ανακοινώνονται από αυτόν κατά την υποβολή της προσφοράς στην δημοπράτηση του έργου(!!!).** Τα έργα θα τα κατασκευάζουν οι επιχειρηματίες εργολάβοι, θα τα επιμετρούν δειγματοληπτικά οι ίδιοι και όχι οι δημόσιοι φορείς ανάθεσης και θα τα επιβλέπουν ιδιώτες. Επιβεβαιώνεται έτσι η πρόθεση, Ανώνυμες Εταιρίες, κινητήριοι, πολλαπλασιαστικοί μοχλοί του τεχνικού κλάδου, του δημοσίου όπως η Εγνατία Οδός, το Αττικό Μετρό, η ΕΡΓΑ ΟΣΕ, ο ΟΣΕ κ.α να τεθούν στο περιθώριο της αναπτυξιακής διαδικασίας.

ΥΠΟΣΤΕΛΕΧΩΣΗ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΟΜΕΑ

Η κυβέρνηση δεν στηρίζει τους εθνικούς φορείς (Υπουργεία, Οργανισμούς, Ινστιτούτα που εμπλέκονται στην παραγωγική δραστηριότητα των γεωεπιστημών στα πλαίσια ενός Εθνικού Σχεδίου παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας προς όφελος των εργαζόμενων και των

πλατιών λαϊκών στρωμάτων. Παρατηρούνται πολύ σοβαρές ελλείψεις σε πτυχιούχους Γεωλόγους σε Υπουργεία, Οργανισμούς του Δημοσίου, Αποκεντρωμένες Διοικήσεις και σε ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού (Γεωλόγοι δημόσιου: 0,07%). Το πρόβλημα έχει επιδεινωθεί δραματικά λόγω και της συνταξιοδότησης πολλών συναδέλφων, με αποτέλεσμα οι αντίστοιχες γεωτεχνικές υπηρεσίες να παρουσιάζονται βαθιά υποστελεχωμένες.

Ο ΚΛΑΔΟΣ ΤΩΝ ΓΕΩΛΟΓΩΝ ΣΤΟ ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ

Οι μισθωτοί γεωλόγοι παλεύουν να επιβιώσουν σε έναν ιδιωτικό τομέα της εργοδοτικής επισφάλειας και ασυδοσίας, της επιβολής του δελτίου παροχής υπηρεσιών, των απολύσεων, της κατάργησης των ΣΣΕ και των μισθών πείνας, οι απολυμένοι, οι άνεργοι, οι υποαπασχολούμενοι, οι ανασφάλιστοι, έχουν γίνει ο θλιβερός κανόνας, ενώ οι δημόσιοι υπάλληλοι βιώνουν διαρκείς περικοπές, υποστελέχωση, διάλυση – ιδιωτικοποίηση των δημόσιων υπηρεσιών, οι ελεύθεροι επαγγελματίες στη μεγάλη πλειονότητα δεν τα βγάζουν πέρα και στενάζουν από την υπερφορολόγηση, ενώ την ίδια στιγμή το αντικείμενο της δουλειάς τους υποβαθμίζεται.

Με ευρωπαϊκή οδηγία εξισώθηκαν τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων ΑΕΙ με αυτά των αποφοίτων κολεγίων. Στην ίδια κατεύθυνση του κατακερματισμού επαγγελματικών και εργασιακών δικαιωμάτων επιδρούν οι καταρτίσεις, οι πιστοποιήσεις, τα ειδικά επαγγελματικά δικαιώματα, τα σχετικά μητρώα, ο πολλαπλασιασμός των πρακτικών ασκήσεων, κ.ά.

Την ίδια ώρα το ΙΓΜΕ υποχρηματοδοτείται και δήθεν επειδή δεν έχει ερευνητικό αντικείμενο, ωθείται να «ανοιχτεί στην ελεύθερη αγορά» και οι επιστήμονές του να μετατραπούν από ερευνητές σε πωλητές μελετών σε Δήμους και Αποκεντρωμένες Διοικήσεις της χώρας.

Οι γεωλόγοι της εκπαίδευσης ζουν την απαξίωση του σημερινού σχολείου και πανεπιστημίου και της εργασίας τους σε αυτά, ενώ οι νέοι ερευνητές κατά κανόνα βρίσκονται αντιμέτωποι με τη δουλειά με το κομμάτι και τις επισφαλείς συμβάσεις, όταν και αν αυτές υπάρχουν, σε ινστιτούτα και πανεπιστήμια.

Και το ΓΕΩΤΕΕ;

Το ΓΕΩΤΕΕ μπροστά σε αυτή την πραγματικότητα, όχι απλά δεν έκανε τίποτα προκειμένου να αποτραπεί, αλλά συνέβαλε στην υλοποίηση αντιδραστικών αλλαγών. Το σκλαβοπάζαρο των πληρωμένων σεμιναρίων που θα μας εξασφάλιζαν «δια βίου προσόντα», η προώθηση της

ιδιωτικής – ανταποδοτικής ασφάλισης του ΤΕΑΓΕ, η εκκωφαντική σιωπή μπροστά σε ζητήματα όπως η μείωση των αντικειμένων εργασίας στο δημόσιο, η επιβολή χαρατσιού υπέρ ΓΕΩΤΕΕ ακόμα και για την έκδοση μιας απλής βεβαίωσης, αποκαλύπτουν τον βαθιά αντιδραστικό του ρόλο, τη σχέση του με το ισχύον σύστημα και τις κυβερνήσεις του, καθώς και την ηθελημένη συνδιαχείριση της υπάρχουσας κατάστασης. Εμείς πιστεύουμε στην ανάγκη σύγκρουσης με αυτόν το ρόλο, αλλά και με τους μηχανισμούς που το έφεραν σε αυτό το σημείο.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΓΕΩΤΕΕ ΜΠΟΡΕΙ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ

Συναδέλφισσα, συνάδελφε,

Απέναντι στη λογική της ανάθεσης δεσμευόμαστε ότι θα αγωνισθούμε για ένα ΓΕΩΤΕΕ – πόλο αντίστασης και διεκδίκησης, που θα ενώνει και θα υπερασπίζεται τα συμφέροντα και τους στόχους όλων των γεωτεχνικών:

 Των νέων συναδέλφων, που βλέπουν τα πτυχία να μετατρέπονται σε «διαβατήρια» ανεργίας.

 Των ιδιωτικών υπαλλήλων που βιώνουν τη διάλυση των συλλογικών συμβάσεων.

 Των άνεργων, που προσπαθούν να επιβιώσουν χωρίς επίδομα ανεργίας.

 Των υποαπασχολούμενων και ετεροαπασχολούμενων, στον ιδιωτικό τομέα, μισθωτών ή με Δελτίο Παροχής Υπηρεσιών που αντιμετωπίζουν τις ατομικές συμβάσεις εργασίας, τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις και τους ιδιαίτερα χαμηλούς μισθούς.

 Των εργαζόμενων στα Πανεπιστήμια και στα Ερευνητικά Ινστιτούτα (Ι.Γ.Μ.Ε., που επανιδρύθηκε αλλά βαλτώνει., ΕΛ.ΚΕ.Θ.Ε., ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ κ.α.), που βιώνουν την υποχρηματοδότηση, την υποβάθμιση της εκπαιδευτικής διαδικασίας και της έρευνας, τη συρρίκνωση και διάλυση των ινστιτούτων, μαζί με την πλήρη ελαστικοποίηση της δουλειάς τους.

 Των εργαζόμενων στο Δημόσιο και ευρύτερο Δημόσιο τομέα, που αντιμετωπίζουν τη δραστική μείωση των μισθών, την υποστελέχωση και την εκχώρηση των υπηρεσιών στους ιδιώτες.

 Των ελεύθερων επαγγελματιών, που βλέπουν ότι με τις νομοθετικές ρυθμίσεις

καταργούνται στην πράξη τα κατακτημένα με πολύχρονους αγώνες επαγγελματικά δικαιώματα και δίνεται πλέον πεδίο κερδοφορίας στο μεγάλο κεφάλαιο.

 Των εκπαιδευτικών, που αντιμετωπίζουν την κατάργηση των οργανικών τους θέσεων, την ολοένα και μεγαλύτερη συρρίκνωση του κλάδου στη Μέση Εκπαίδευση.

Αντιμέτωποι με τη μεγαλύτερη μεταπολεμική αντιδραστική, οικονομική και κοινωνική ανατροπή, που έχει συντελεστεί σε περίοδο ειρήνης στη χώρα μας, είναι αναγκαίο όσο ποτέ, οι αγωνιζόμενοι Γεωτεχνικοί να συσπειρωθούν σε ένα πλατύ, ενωτικό κίνημα αντίστασης, εργαζόμενων, αυτοαπασχολούμενων και ευρύτερων λαϊκών στρωμάτων, για την ανατροπή της αντιδραστικής επίθεσης.

.....

«ΕΝΩΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ για την ΑΝΑΤΡΟΠΗ»
εκλογική συνεργασία
της ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗΣ ΜΕΤΩΠΙΚΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ-ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΙ ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟΙ
και της ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΩΝ

Ανακοίνωση για τα Δάση και το φυσικό περιβάλλον

Σε μια περίοδο που η νέα φάση της οικονομικής κρίσης, ο πόλεμος, η κλιματική αλλαγή οδηγούν στον παροξυσμό της επισιτιστικής κρίσης και της ενεργειακής φτώχειας, η κυβέρνηση της Ν.Δ. με την ουσιαστική συναίνεση του ΣΥΡΙΖΑ και του ΚΙΝΑΛ, ξεπουλάει τον δημόσιο πλούτο στο σφαγείο των τραπεζικών και των πολυεθνικών συμφερόντων. Μέσα σε αυτό το εκρηκτικό πεδίο, **τα δάση αποτελούν ένα από τα μεγαλύτερα «φιλέτα» προς ιδιωτικοποίηση. Η πολιτική ΕΕ και κυβέρνησης** για τα δάση βαδίζει πάνω στις ράγες των επιλογών όλων των κυβερνήσεων έως τώρα, που δεν είναι άλλη από την προσπάθεια του ιδιωτικού κεφαλαίου να αποσπάσει (και) από τα δάση, όσο το δυνατόν μεγαλύτερο κέρδος, ακόμη και από τα αποκαΐδια τους.

Τα δάση, τα βουνά, οι προστατευόμενες περιοχές, οι παραλίες βρίσκονται ξανά στο στόχαστρο όσων αντιμετωπίζουν το φυσικό περιβάλλον ως **πεδίο κερδοφορίας** ή κι ως άχρηστο χώρο προς εκμετάλλευση. Τα φυσικά οικοσυστήματα κινδυνεύουν ακόμα περισσότερο σήμερα να γίνουν θυσία στο όνομα της αντιμετώπισης της «ενεργειακής κρίσης». Οι επιταγές της Ε.Ε. και του Δ.Ν.Τ. είναι ξεκάθαρες. Αρπαγή της δημόσιας γης και

με τη μεσολάβηση του ΤΑΙΠΕΔ και του Ταμείου Ανάκαμψης, παράδοσή της στους μεγάλους επενδυτές για κάθε είδους «αξιοποίηση» (βλέπε εξορύξεις υδρογονανθράκων), «πράσινη ανάπτυξη» (βλέπε ανεξέλεγκτη κυριαρχία ΑΠΕ στα βουνά), «φιλικές στο περιβάλλον επενδύσεις» (βλέπε μεγάλες ξενοδοχειακές – τουριστικές εγκαταστάσεις),κλπ.

Όλα αυτά τα ονομάζουν **«βιώσιμη ανάπτυξη»** κι επιδιώκουν αφενός την κατάργηση των προστατευτικών άρθρων 24 και 117 του Συντάγματος για τα δάση κι αφετέρου την συνταγματική κατοχύρωση της επιχειρηματικότητας και του ιδιωτικού τομέα της οικονομίας στις δημόσιες εκτάσεις, με «ταυτόχρονη λύση της εμπλοκής του δασικού χαρακτήρα μιας έκτασης με το ιδιοκτησιακό καθεστώς» όπως εύστοχα εξηγεί ο πρόεδρος του ΤΕΕ. Δηλαδή τόσο τα ιδιωτικά δάση (το 30 % περίπου των δασών της χώρας, μεταξύ των οποίων μεγαλύτερος ιδιοκτήτης φέρεται η εκκλησία) όσο και τα δημόσια (με παραχώρηση για 99 χρόνια), να μπορούν να αλλάζουν χρήση και να μετατρέπονται σε επιχειρηματικές μονάδες.

Ένα ολόκληρο οπλοστάσιο αντιδασικών νομοθετικών ρυθμίσεων ξηλώνει μεθοδικά τη δασική προστασία. Τα πρώην στρατόπεδα που είναι σε δασικές περιοχές παραχωρούνται στο ΤΑΙΠΕΔ για πώληση, δόμηση ή ενοικίαση, επιτρέπεται η αλλαγή χρήσης των αναδασωτέων εκτάσεων, δημόσιες δασικές εκτάσεις ακόμα και περιοχές Νατούρα, παραδίδονται στα τουριστικά- ενεργειακά- μεταλλευτικά συμφέροντα. Αρμοδιότητες της Δασικής Υπηρεσίας εκχωρούνται σε χορηγούς κι «αναδόχους» αποκατάστασης κι αναδάσωσης μετά τις πυρκαγιές. Τα Ελληνικά Πετρέλαια, η Coca Cola 3E, η Motor Oil, κλπ σχεδιάζουν, μελετούν και εκτελούν αντιδιαβρωτικά έργα, καθαρισμούς κι αναδασώσεις, με αδιαφανείς διαδικασίες κι αναθέσεις. Μέχρι και το Κέντρο επεξεργασίας, Ελέγχου και Πιστοποίησης Δασικού Πολλαπλασιαστικού Υλικού (ΚΕΕΠΔΑΠΥ) δηλαδή την κεντρική τράπεζα δασικών σπόρων της χώρας την έχει αναλάβει η Motor Oil,για 10 χρόνια.

Προεδρικά διατάγματα δήθεν προστασίας των ορεινών όγκων και δήθεν Στρατηγικές Μελέτες Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Σ.Μ.Π.Ε.), ανοίγουν την κερκόπορτα σε κάθε είδους εγκαταστάσεις και χρήσεις πάνω στα βουνά. **Ιδιωτικοί αυτοκινητόδρομοι, ιδιωτικά σχολεία, ΚΥΤ της ΔΕΗ, βίλες, ιατρικά κέντρα,** ακόμα και οι Δήμοι στο όνομα της εξυπηρέτησης των λαϊκών αναγκών, αντί να επιμένουν στην αναζήτηση και απαλλοτρίωση χώρων μέσα στον αστικό ιστό για την ικανοποίησή τους, φορτώνουν τα όμορα περιαστικά δάση των μεγάλων πόλεων με χώρους εκδηλώσεων, γήπεδα, παιδικούς σταθμούς, σταθμούς μεταφόρτωσης απορριμμάτων, νεκροταφεία, κ.α. επεκτείνοντας συνεχώς το σχέδιο πόλης στις δασικές περιοχές.

Το μοντέλο των πόλεων που θέλουν, δεν προβλέπει προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, αλλά **εντατική εκμετάλλευση του χώρου και της φύσης για εμπορευματική χρήση. Χωρίς «περιττά» δάση, πάρκα, ελεύθερους δημόσιους χώρους,** που θεωρούνται φύρα. Με επέκταση της οικοδόμησης σε ύψος και σε έκταση, ακόμα και εισχωρώντας μέσα σε δάση, με τσιμεντοποίηση και παράδοση κάθε ελεύθερου χώρου στην επιχειρηματικότητα, με περισσότερους και κυρίως ιδιωτικούς αυτοκινητόδρομους.

Ακόμα και όποιοι χώροι δημόσιοι και πρασίνου, λόφοι, κλπ συνεχίζουν να υπάρχουν ήδη παραχωρούνται σε **χορηγούς, επενδυτές,** κ.α. για τη συντήρησή τους, αλλά και για να διαμορφώνονται σύμφωνα με τις δικές τους ανάγκες, ως συμπλήρωμα της επένδυσης. Έτσι μπορεί να φυτεύουν και κανένα δέντρο, ως ψίχουλο – ελεημοσύνης προς την κοινωνία, πλασάροντας το προφίλ των φίλων του περιβάλλοντος, κυρίως για να νομιμοποιούνται στη κοινή γνώμη ως μεγάλοι ευεργέτες, απαραίτητοι πλέον τόσο για τη συντήρηση των δημόσιων χώρων όσο και για την κατασκευή νέων (βλέπε Νιάρχος).

Οι αποφάσεις του ΣτΕ όλο και συχνότερα παίρνουν το μέρος των μεγάλων οικονομικών συμφερόντων και κυβερνητικών επιλογών σε εφαρμογή και των αντιδασικών και περιβαλλοντοκτόνων νόμων κι άλλων φαστ τρακ ρυθμίσεων που ψηφίστηκαν τα τελευταία χρόνια. Ενδεικτική η απόφασή του ότι **τα δάση δεν είναι κοινόχρηστα, αλλά αποτελούν ιδιωτική περιουσία του δημοσίου** (έτσι μπορούν να παραδοθούν στο ΤΑΙΠΕΔ και από κει σε επενδυτές για 99 χρόνια).

Οι καταστροφικές **πυρκαγιές αλλά και πλημμύρες** των τελευταίων χρόνων, με τις μεγάλες συνέπειες τόσο στο φυσικό περιβάλλον όσο και σε ανθρώπινες ζωές, καλλιέργειες, ζώα, σπίτια, κλπ., έδειξαν ότι προτεραιότητα όλων των κρατικών και κυβερνητικών πολιτικών των τελευταίων χρόνων δεν είναι η επιλογή της πρόληψης για την προστασία φύσης και ανθρώπων, αλλά αυτή του **επιτελικού κράτους της καταστολής και διαχείρισης της καταστροφής με αστυνομικές ακόμα και στρατιωτικές μεθόδους, αφού έχει γίνει.**

Καθαρισμοί δασών δεν γίνονται, η Δασική Υπηρεσία είναι συνειδητά υποστελεχωμένη, χωρίς χρηματοδότηση και παροπλισμένη. Στο Πυροσβεστικό Σώμα στο οποίο έχει ανατεθεί η κατάσβεση των δασικών πυρκαγιών από το 1998, υπάρχουν 3.600 οργανικές θέσεις κενές. Πεζοπόρα τμήματα πυροσβεστών δεν υπάρχουν στο εφαρμοζόμενο σύστημα δασοπυρόσβεσης, με εξαίρεση τα 500 άτομα των Ειδικών Μονάδων Δασικών Επιχειρήσεων (Ε.ΜΟ.Δ.Ε.), η εκπαίδευση των οποίων ολοκληρώθηκε σε ένα μήνα.

Χρόνια τώρα όλες οι κυβερνήσεις κλείνουν επιδεικτικά τα αυτιά τους στις φωνές για σύσταση **ενιαίου φορέα δασοπυρόσβεσης** μέσα στη δασική υπηρεσία. Οι ελάχιστοι πυροσβέστες που υπάρχουν δεν μπαίνουν στο δάσος για κατάσβεση. Ο υπ' αριθμόν ένα κανόνας του σχεδιασμού λέει «αφήστε τη φωτιά να κάψει ότι είναι για να κάψει» και ο υπ' αριθμόν δύο είναι οι διαταγές καθολικής κι οριζόντιας εκκένωσης των περιοχών που καίγονται. Τόσο πριν τη φωτιά όσο και κατά τη διάρκειά της, δεν έχει μέσα στα δάση δασεργάτες, δασοφύλακες, αγρότες, κατοίκους, δασοπυροσβέστες, κλπ. Μετά την καταστροφή όμως έχει αστυνομικούς, πολιτικούς, τοπικούς, περιφερειακούς και κρατικούς υπευθύνους, αλλά και μεγάλους επενδυτές που από κοινού σχεδιάζουν πως «να μετατρέψουμε τη μοναδική βιοποικιλότητα της Ελλάδας σε ευκαιρία» όπως προκλητικά δήλωσε ο πρωθυπουργός μετά τις πυρκαγιές.

Η αστυνομικού τύπου διαχείριση του κινδύνου και μετά της καταστροφής, αντί για πολιτικές πρόληψης και σωστής διαχείρισης των δασών, δεν είναι απλά αναποτελεσματική κι επικίνδυνη, αλλά σκόπιμα έτσι σχεδιασμένη ώστε να εξυπηρετεί αυτό τον γενικό στόχο της «βιώσιμης ανάπτυξης» μέσω της προώθησης της επιχειρηματικότητας μέσα στα δάση. Δεν είναι τυχαία η απαγόρευση κυκλοφορίας στα δάση -ακόμα και στα άλση των πόλεων! – που επιβλήθηκε το προηγούμενο διάστημα με δικαιολογία την πανδημία και τελευταία με δικαιολογία τον αυξημένο κίνδυνο πυρκαγιάς. Οι κάτοικοι των πόλεων αλλά ακόμα και των ορεινών χωριών απαγορεύεται να κυκλοφορούν στα άλση και δάση, γιατί αυτή την περίοδο υπάρχει … συνωστισμός (!), μιας και κυκλοφορούν τα εργοτάξια των μεγάλων επενδύσεων – ΑΠΕ, εξορύξεις, τουριστικά συγκροτήματα, κλπ.

Υπό φυσιολογικές συνθήκες, οι δασικοί χάρτες θα έπρεπε να είχαν σαν αφετηρία την προστασία των δασών από κάθε λογής καταπατητές προς όφελος του λάου της χώρας μας, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη τις ιδιαίτερες κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες. Οι πολιτικές όλων των κυβερνήσεων που χειρίστηκαν το ζήτημα των δασικών χαρτών μέσα από την εφαρμογή μνημονιακών υποχρεώσεων, μετέτρεψαν το δικαίωμα της υπεράσπισης της λαϊκής περιουσίας σε εισπρακτικό μέτρο.

Υπάρχουν δεκάδες διατάξεις στη δασική νομοθεσία που δίνουν τη δυνατότητα σε πολλές περιπτώσεις να αποχαρακτηριστούν οι εκτάσεις, τις οποίες για να τις ανακαλύψει κάποιος θα πρέπει να απευθυνθεί σε ιδιωτικά γραφεία δικηγόρων, δασολόγων, μηχανικών και άλλων «ειδικών», ώστε να αλλάξει ο χαρακτηρισμός μιας έκτασης. «Ειδικούς» που μπορούν να πληρώσουν μόνο τα μεγάλα ψάρια για τις εκτάσεις τους. Πώς όμως, θα πληρώσει όλους αυτούς τους «ειδικούς» (πέρα από τα παράβολα), ο μικρός αγρότης, ο κτηνοτρόφος, ο άνεργος, ο φτωχός, που πασχίζει να τα βγάλει πέρα;

Η απάντηση είναι πολύ απλή. Επειδή ακριβώς, οι φτωχοί, οι μικροί, οι άνεργοι, δε μπορούν να πληρώσουν τους «ειδικούς και τα παράβολα», στο τέλος αναγκάζονται να παραιτηθούν από τη διεκδίκηση της ίδιας τους της περιουσίας, η οποία τελικά θα καταλήξει στο δημόσιο και από εκεί τελικά στα χέρια των «επενδυτών» δια της γνωστής οδού της «αξιοποίησης».

Όσο αφορά την **κλιματική αλλαγή,** η δήθεν ευαισθησία του κράτους και των κυβερνήσεων καταναλώνεται σε τηλεοπτικά παράθυρα και ημερίδες και προβάλλεται μόνο για να επιταχύνουν τις «πράσινες» μπίζνες και την κερδοσκοπία στον τομέα της ενέργειας.

Η τεράστια οικολογική καταστροφή λόγω των πυρκαγιών, ο αφανισμός του δάσους, της χλωρίδας, της πανίδας, η καταστροφή σπιτιών και μικρών επιχειρήσεων, οι επαπειλούμενες πλημμύρες τον χειμώνα και η περιβαλλοντική υποβάθμιση της ατμόσφαιρας, μαζί με την άνοδο των θερμοκρασιών λόγω της κλιματικής κρίσης, δημιουργούν ένα εκρηκτικό μείγμα για τη ζωή μας. Η κλιματική αλλαγή όμως δεν μπορεί να προβάλλεται ως εξωγενές φυσικό φαινόμενο και να χρησιμοποιείται ως άλλοθι για να κρύψει ακριβώς αυτές τις κρατικές και κυβερνητικές πολιτικές επιλογές που υπηρετούν τη λειτουργία του καπιταλισμού και οδηγούν στην επιταχυνόμενη καταστροφή των δασών, του περιβάλλοντος και του κλίματος!

Το εργασιακό τοπίο για τον νέο δασολόγο μόνο ελκυστικό δεν μπορεί να χαρακτηριστεί. Οι αλλαγές στην εργασία πρώτα και κύρια αφορούν τις νέες φουρνιές των εργαζόμενων οι οποίες αποτελούν συχνά το πειραματόζωο για την διαμόρφωση ενός νέου βάρβαρου εργασιακού χάρτη. Οι νέοι δασολόγοι εργαζόμενοι όπως όλος ο κόσμος της μισθωτής εργασίας βιώνουν ένα μωσαϊκό φτώχιας, υποαμοιβής, κυνηγιού με το αφεντικό για τη σύμβαση, την αύξηση την ασφάλιση, με τις απολύσεις να είναι πάντα παρών, παρά τα κέρδη των επιχειρήσεων. Έχουν όμως και την «τιμητική» τους για όλη την βεντάλια αποδόμησης των εργασιακών σχέσεων, με υπερεργασία και ελαστικοποίηση του χρόνου εργασίας, εποχική και part time εργασία, ελαστικές συμβάσεις, μηδαμινές συνδικαλιστικές ελευθερίες και δικαιώματα. Πολλοί δουλεύουν ως ιδιωτικοί υπάλληλοι σε μελετητικά γραφεία ή σε εργολήπτες συχνά με χαμηλούς μισθούς είτε με μπλοκάκι. Και όλα αυτά συμβαίνουν την ίδια στιγμή, που το ποσοστό των κενών οργανικών θέσεων στον δημόσιο τομέα είναι τεράστιο. Η μόνη απάντηση στα παραπάνω από τις κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ είναι τα 8μηνα προγράμματα ωφελούμενων. Η κατάσταση αυτή σε συνδυασμό με την γενικότερη δυστοπία του σύγχρονου καπιταλισμού, διαμορφώνει μια συνθήκη όπου μια ολόκληρη γενιά δασολόγων όχι απλώς ξέρει ότι θα ζήσει χειρότερα από τις προηγούμενες, αλλά κυριολεκτικά δεν μπορεί να προγραμματίσει στοιχειωδώς το μέλλον της ή να δει κάποια θετική προοπτική στον ορίζοντα.

Παλεύουμε για:

• Απόλυτη προστασία των δασών και του φυσικού περιβάλλοντος. Κατάργηση όλων των δασοκτόνων κι αντιπεριβαλλοντικών νόμων. Να κυρωθούν οι δασικοί χάρτες της χώρας και να σταματήσει η οικοδόμηση και η εκμετάλλευση γης σε δασικές περιοχές. Ούτε ένα δέντρο λιγότερο. Όχι στην αναθεώρηση-αμφισβήτηση του άρθρου 24 και 117 του Συντάγματος. Όχι στην αλλαγή χρήσης των δασών. Τα βουνά και τα δάση δεν είναι «φτηνά οικόπεδα» προς αξιοποίηση από τους ΄επενδυτές΄. Προστασία και διαφύλαξη του περιαστικού πρασίνου και των ελεύθερων χώρων. Οι δημόσιοι χώροι για τις ανάγκες των κατοίκων. Δάση και άλση προσβάσιμα και προσιτά στους κατοίκους για αναψυχή και περίπατο.

• Καμία αλλαγή χρήσης γης στις καμένες δασικές περιοχές. Να προστατευθούν από τα οικιστικά, επιχειρηματικά και εργολαβικά συμφέροντα. Πλήρης προστασία της αναγέννησης του δάσους (αντιπλημμυρικά, αντιδιαβρωτικά έργα συγκράτησης του εδάφους εν όψει του χειμώνα) και παρεμβάσεις αναδάσωσης στις καμένες και υποβαθμισμένες εκτάσεις, όπου απαιτείται, από τη δημόσια δασική υπηρεσία. Απασχόληση των κατοίκων των ορεινών περιοχών στις δασικές εργασίες- δημιουργία δημοκρατικών πρωτοβάθμιων συνεταιρισμών δασεργατών. Όχι στις ιδιωτικές αναδασώσεις ή όποια ιδιωτική διαχείριση στα δάση. Έξω το ΤΑΙΠΕΔ από τα δάση. Κατάργηση της ιδιοκτησίας ή της διεκδίκησης δασικών εκτάσεων από εκκλησία, τράπεζες, οικοδομικούς συνεταιρισμούς, καταπατητές και κάθε λογής ιδιωτικά συμφέροντα. Το δάσος δεν έχει ιδιοκτήτες.

• Πλήρη και άμεση αποζημίωση των πληγέντων από τις πυρκαγιές και πλημμύρες για το 100% των ζημιών που υπέστησαν σε κατοικίες, αλλά και στο εισόδημά τους παρακάμπτοντας όλους τους περιοριστικούς όρους και προϋποθέσεις.

• Ανασύσταση και στελέχωση της ενιαίας Δασικής Υπηρεσίας (ενιαίου φορέα δασοπροστασίας) με αρμοδιότητα την προστασία του δάσους και τη δασοπυρόσβεση, στελεχωμένης με όλες τις επιστημονικές και τεχνικές ειδικότητες που είναι απαραίτητες για τη φροντίδα των δασών, την πρόληψη και την αντιμετώπιση των δασικών πυρκαγιών και γενναία χρηματοδότησή της.

• Μόνιμες προσλήψεις δασολόγων, δασοπόνων, δασοφυλάκων, δασοπυροσβεστών, ενίσχυση και ανανέωση του εξοπλισμού δασοπροστασίας κυρίως με επίγεια αλλά και σύγχρονα εναέρια μέσα. Μόνιμες προσλήψεις πυροσβεστών, ένταξή τους στα βαρέα και ανθυγιεινά, ενίσχυση του εξοπλισμού. Η πυροπροστασία είναι απολύτως απαραίτητη κοινωνική υπηρεσία και δεν πρέπει να ιδιωτικοποιηθεί.

• Ενίσχυση των υπηρεσιών των δήμων και των περιφερειών με τα απαραίτητα μέσα και επαρκές μόνιμο επιστημονικό και λοιπό προσωπικό για τον καθαρισμό-επιτήρηση-προστασία των αλσών, πάρκων και δασών.

Οι αγώνες μας, οι αγώνες των κατοίκων, των συλλογικοτήτων είναι αυτοί που θα προστατέψουν τα δάση και το φυσικό περιβάλλον και θα κόψουν την όρεξη των μεγαλοεπενδυτών. Απέναντι μας έχουμε τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα, τις κυβερνήσεις που τα υπηρετούν, την Ε.Ε. και το ΔΝΤ, τα ΜΜΕ που ελέγχουν τις διαπλοκές και τους μηχανισμούς τους, κρατικούς και παρακρατικούς-φασιστικούς. Ισχυροί αντίπαλοι, όχι όμως άτρωτοι και ανυποχώρητοι όταν έχουν απέναντι τους ένα μαζικό και αποφασισμένο κίνημα. Δεν εκχωρούμε τους αγώνες μας σε δημοτικές, περιφερειακές η κρατικές αρχές, τεχνικούς συμβούλους, νομικά γραφεία. Δεν επαναπαυόμαστε. Οι δικές μας προτάσεις είναι αντιδιαμετρικά αντίθετες με τα δικά τους σχέδια.

Για να προστατεύσουμε τις ζωές μας και το περιβάλλον χρειάζεται να αντιπαρατεθούμε στις δήθεν αξίες τους για «ανάπτυξη» και αξιοποίηση, να αμφισβητήσουμε τους νόμους της αγοράς και των επενδυτών, να απορρίψουμε τα παραμύθια ότι τα έργα τους καλύπτουν λαϊκές ανάγκες και δημιουργούν θέσεις εργασίας. Να αντιπαλέψουμε τις αντιλήψεις ότι δάση και δημόσιοι ελεύθεροι χώροι μπορούν να υπάρχουν μόνο αν εξασφαλίζεται η ανταποδοτική λειτουργία τους και ότι αλλιώς αποτελούν δυσβάστακτο κόστος. Να μην υποτάξουμε τις ανάγκες μας στα κέρδη τους.

Οι κοινωνικές ανάγκες -και οι ενεργειακές- δεν ικανοποιούνται με την τσιμεντοποίηση του βουνών. Επαρκείς χώροι για κοινωφελείς χρήσεις μπορούν να υπάρξουν μέσα στις πόλεις, να συντηρηθούν και να αξιοποιηθούν δημόσια και κενά κτίρια, να απαλλοτριωθούν εγκαταλελειμμένα. Σωστή διαχείριση των απορριμμάτων, χωρίς να γίνεται σε βάρος των βουνών και δασών, μπορεί να υπάρξει με ολοκληρωμένο σχέδιο που ξεκινά από τη μείωση της παραγωγής σκουπιδιών, την επέκταση της ανακύκλωσης, τον κεντρικό σχεδιασμό και την αποκεντρωμένη διαλογή στην πηγή με σεβασμό στο περιβάλλον. Αμφισβητούμε συνολικά το μοντέλο της ζωής, της πόλης και του φυσικού περιβάλλοντος που θέλουν να επιβάλουν, με ανθρώπους σκλάβους, αποξενωμένους με πλαστικές ανάγκες και τυποποιημένη αναψυχή σε mall και πολυκέντρα των εταιρειών διασκέδασης. Επιδιώκουμε ανθρώπινες πόλεις, με δημόσιους και ελεύθερους χώρους, σεβασμό στο περιβάλλον και στα δάση.

Ενάντια στη λεηλασία των ανθρώπων και της φύσης, τη φτώχεια και τους πολέμους, την καπιταλιστική βαρβαρότητα και το φάσμα μιας πρωτοφανέρωτης οικολογικής καταστροφής, υπερασπίζουμε τις ζωές μας, τη φύση και το μέλλον μας με αγώνες των κατοίκων, της

νεολαίας, των λαϊκών στρωμάτων στις γειτονιές.

Ανατρέπουμε τους σχεδιασμούς της οικονομικής ολιγαρχίας, της κυβέρνησης και των αστικών κομμάτων, της Ε.Ε., και του ΔΝΤ για τη θυσία του δάσους και όλου του δημόσιου πλούτου και της γης στο βωμό του κέρδους.

Χρειάζεται ξεκινώντας από κάθε περιοχή και πιάνοντας το νήμα των μέχρι τώρα αγώνων να συμβάλουμε στη συγκρότηση ενός κινήματος προστασίας των δασών και του περιβάλλοντος με δημιουργία ποικίλων πρωτοβουλιών δράσης των κατοίκων που θα αναδείξουν τα τοπικά προβλήματα και με αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες θα προχωρήσουν σε συντονισμό των συλλογικών αγώνων.

ΕΝΩΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ για την ΑΝΑΤΡΟΠΗ